

z dnia 31 maja 2011 r.

zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów wsi Wichrów oraz terenów położonych w południowej części wsi Kostomłoty dla działki nr 485/3, AM-2, obręb Kostomłoty.

*Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (jednolity tekst Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.), art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80 poz. 717 z późn. zm.) oraz w związku z uchwałą Nr LIV/282/10 Rady Gminy Kostomłoty z dnia 29 czerwca 2010 roku w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany „miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów wsi Wichrów oraz terenów położonych w południowej części wsi Kostomłoty” dla działki nr 485/3, AM-2, obręb Kostomłoty, po stwierdzeniu zgodności ze Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, przyjętego uchwałą nr L/247/10 Rady Gminy Kostomłoty z dnia 29 marca 2010 roku, Rada Gminy Kostomłoty **uchwala, co następuje:***

Rozdział 1.

Zakres obowiązywania planu.

§ 1. 1. Uchwala się zmianę miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów wsi Wichrów oraz terenów położonych w południowej części wsi Kostomłoty dla działki nr 485/3, AM-2, obręb Kostomłoty, zwaną dalej planem.

2. Plan obejmuje obszar stanowiący działkę nr 485/3, AM-2, obręb Kostomłoty, przedstawiony na rysunku planu w skali 1:1000, stanowiącym załącznik nr 1 do uchwały.

§ 2. Załącznikami do niniejszej uchwały są:

- 1) rysunek planu w skali 1 : 1 000, stanowiący załącznik nr 1, o którym mowa w §1. ust 2, będący jej integralną częścią;
- 2) rozstrzygnięcie o sposobie rozpatrzenia uwag wniesionych do projektu planu, stanowiące załącznik nr 2;
- 3) rozstrzygnięcie o sposobie realizacji, zapisanych w planie, inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy oraz zasad ich finansowania, zgodnie z przepisami o finansach publicznych, stanowiące załącznik nr 3.

§ 3. 1. W planie określa się:

- 1) przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania;
- 2) zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego;
- 3) zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego;
- 4) zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków;
- 5) parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu, w tym linie zabudowy, gabaryty obiektów i wskaźniki intensywności zabudowy;

- 6) szczegółowe zasady i warunki scalania i podziału nieruchomości objętych planem;
- 7) szczególne warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu;
- 8) zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej;
- 9) stawki procentowe, na podstawie których ustala się opłatę, o której mowa w art. 36 ust. 4 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

2. W planie nie określa się:

- 1) zasad ochrony dóbr kultury współczesnej – ze względu na brak dóbr kultury współczesnej;
- 2) wymagań wynikających z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznej – za względu na brak takiej przestrzeni;
- 3) granic i sposobów zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, ustalonych na podstawie odrębnych przepisów, w tym terenów górniczych, a także narażonych na niebezpieczeństwo powodzi oraz zagrożonych osuwaniem się mas ziemnych – ze względu na brak takich terenów i obiektów;
- 4) sposobu i terminu tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenów – ze względu na brak potrzeby takiego zagospodarowania;
- 5) granic obszarów wymagających przeprowadzenia scaleń i podziałów nieruchomości – ze względu na brak potrzeby wyznaczania takich obszarów;
- 6) granic obszarów rehabilitacji istniejącej zabudowy i infrastruktury technicznej - ze względu na brak potrzeby wyznaczania takich obszarów;
- 7) granic obszarów wymagające przekształceń lub rekultywacji - ze względu na brak potrzeby wyznaczania takich obszarów;
- 8) granic terenów przeznaczonych pod budowę obiektów handlowych, o których mowa w art. 10 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 23 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym - ze względu na brak potrzeby wyznaczania takich terenów;
- 9) granic terenów rekreacyjno - wypoczynkowych oraz terenów służących organizacji imprez masowych - ze względu na brak potrzeby wyznaczania takich terenów;
- 10) granic pomników zagłady oraz ich stref ochronnych, określone na podstawie ustawy z dnia 7 maja 1999 r. o ochronie terenów byłych hitlerowskich obozów zagłady - ze względu na brak takich pomników oraz ich stref ochronnych.

§ 4. 1. Następujące określenia stosowane w uchwale oznaczają:

- 1) infrastruktura techniczna – należy przez to rozumieć ogół podziemnych i nadziemnych urządzeń liniowych i kubaturowych służących zaopatrzeniu w wodę, odprowadzeniu ścieków i wód opadowych, zaopatrzeniu w energię elektryczną, gaz i ciepło oraz łączności i telekomunikacji;
- 2) nieprzekraczalna linia zabudowy – linia ograniczająca część terenu, na którym dopuszcza się wznoszenie budynków;
- 3) powierzchnia zabudowy – część terenu zajętego przez budynek lub budynki, ograniczony zewnętrznym obrysem ścian zewnętrznych w rzucie o największej powierzchni;
- 4) przeznaczenie podstawowe terenu – jest to część przeznaczenia terenu, które powinno przeważać na danym terenie;

- 5) przeznaczenie uzupełniające terenu – jest to część przeznaczenia terenu, które uzupełnia lub wzbogaca przeznaczenie podstawowe terenu;
- 6) teren – część obszaru objętego planem wyznaczona na rysunku planu liniami rozgraniczającymi, oznaczona symbolem.

2. W przepisach niniejszej uchwały terminy takie jak: budowla, budynek, obiekt budowlany, obiekt małej architektury, urządzenia budowlane stosowane są w znaczeniu jakie nadaje im ustawa Prawo budowlane.

§ 5. 1. Następujące oznaczenia graficzne zawarte na rysunku planu są obowiązującymi ustaleniami planu:

- 1) granica obszaru objętego planem;
- 2) linie rozgraniczające teren;
- 3) symbol określający podstawowe przeznaczenie terenu;
- 4) nieprzekraczalna linia zabudowy;
- 5) granica strefy ochrony zabytków archeologicznych.

2. Pozostałe oznaczenia graficzne zawarte na rysunku planu mają charakter informacyjny i nie stanowią ustaleń planu.

§ 6. Ustala się następujące kategorie przeznaczeń terenu:

- 1) obiekty obsługi komunikacji samochodowej – należy przez to rozumieć urządzenia służące obsłudze ruchu samochodowego takie jak stacje paliw, myjnie, warsztaty, parkingi, w tym dla tirów, oraz inne o podobnym charakterze;
- 2) usługi z zakresu:
 - a) handlu detalicznego - należy przez to rozumieć działalność związaną ze sprzedażą detaliczną towarów z wyłączeniem sprzedaży paliw do pojazdów mechanicznych,
 - b) gastronomii - należy przez to rozumieć działalność restauracji, barów, kawiarni, herbaciarni, pubów, cukierni, itp.;
- 3) zieleń urządzona – należy przez to rozumieć urządzone i zakomponowane zespoły zieleni o wysokich walorach krajobrazowych przystosowane na potrzeby rekreacji i wypoczynku;
- 4) zieleń izolacyjna – należy przez to rozumieć zespoły zieleni ograniczające negatywne oddziaływanie na tereny sąsiednie istniejącego lub zrealizowanego na podstawie ustaleń planu przeznaczenia terenu.

Rozdział 2.

Ustalenia w zakresie zasad zagospodarowania terenu i kształtowania zabudowy.

§ 7. 1. Dla terenu obsługi komunikacji samochodowej oznaczonego na rysunku planu symbolem 1KS ustala się:

- 1) przeznaczenie podstawowe – obiekty obsługi komunikacji samochodowej;
- 2) przeznaczenie uzupełniające:
 - a) usługi z zakresu handlu detalicznego i gastronomii,
 - b) zieleń urządzona,
 - c) zieleń izolacyjna,

- d) obiekty małej architektury,
 - e) drogi wewnętrzne;
- 3) dopuszczenie lokalizacji urządzeń budowlanych i infrastruktury technicznej.
2. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, w zakresie kształtowania zabudowy obowiązuje:
- 1) nieprzekraczalna linia zabudowy, określona jak na rysunku planu;
 - 2) wysokość budynków, mierzona od poziomu terenu do najwyższego punktu dachu, nie więcej niż 9 m;
 - 3) dachy płaskie, lub symetryczne, dwuspadowe.
3. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, w zakresie zagospodarowania terenu i kształtowania ładu przestrzennego obowiązuje:
- 1) powierzchnia zabudowy nie więcej niż 80% powierzchni działki;
 - 2) powierzchnia biologicznie czynna co najmniej 10% powierzchni działki.
4. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, w zakresie obsługi komunikacyjnej obowiązuje:
- 1) obsługa komunikacyjna z istniejącego wjazdu;
 - 2) urządzenie nie mniej niż 15 miejsc postojowych na 1000 m² powierzchni użytkowej budynków.
5. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, w zakresie zasad i warunków scaleń i podziałów nieruchomości obowiązuje:
- 1) powierzchnia działki budowlanej nie mniej niż 4000 m² ;
 - 2) szerokość frontu działki nie mniej niż 40 m;
 - 3) kąt położenia granicy działki w stosunku do pasa drogowego nie może być mniejszy niż 40°.
6. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, w zakresie szczególnych warunków zagospodarowania terenu oraz ograniczenia w jego użytkowaniu obowiązuje:
- 1) wymóg pozostawienia pasa terenu o szerokości min. 4 m, wolnego od zabudowy, wzdłuż górnych krawędzi rowów;
 - 2) ustalenie, o którym mowa w pkt 1, traci moc w przypadku zarurowania lub przełożenia rowu;
 - 3) wyznacza się strefę techniczną dla istniejącej, na obszarze objętym planem, napowietrznej linii elektroenergetycznej SN, o szerokości po 5 m od osi linii, w obrębie której obowiązuje zakaz lokalizacji budynków;
 - 4) ustalenie, o którym mowa w pkt 3, traci moc w przypadku skablowania w/w linii.

Rozdział 3.

Ustalenia w zakresie ochrony i kształtowania ładu przestrzennego.

§ 8. 1. Na terenie objętym planem w zakresie ochrony i kształtowania ładu przestrzennego obowiązuje ciąg zieleni izolacyjnej wzdłuż drogi krajowej nr 5.

2. Dla zieleni izolacyjnej, o której mowa w ust. 1 obowiązuje taki dobór roślinności i ich usytuowania, aby zapewnione były warunki widoczności dla wyjazdu na drogę krajową nr 5.

Rozdział 4.

Ustalenia w zakresie ochrony środowiska.

§ 9. 1. Na terenie objętym planem w zakresie ochrony środowiska i przyrody obowiązuje:

- 1) zakaz powodowania ponadnormatywnych obciążeń środowiska poza granicami nieruchomości, dla której inwestor posiada tytuł prawny;
- 2) odprowadzenie wód opadowych i roztopowych z terenów zabudowanych i utwardzonych, po ich wstępnym oczyszczeniu na zasadach określonych w przepisach odrębnych;
- 3) uzupełnienie nowymi nasadzeniami istniejące zadrzewienia.

2. Na terenie objętym planem w zakresie ochrony krajobrazu kulturowego obowiązuje:

- 1) dopuszczenie sytuowania reklam, wyłącznie takich, które nie będą stwarzały zagrożenia bezpieczeństwa ruchu drogowego i dotyczyć będą działalności prowadzonej na przedmiotowym terenie;
- 2) reklamy, o których mowa w pkt 1 należy sytuować w odległości minimum 25 m od zewnętrznej krawędzi jezdni drogi krajowej nr 5;
- 3) zakaz stosowania ogrodzeń z betonowych elementów prefabrykowanych od strony granicy terenu z drogą publiczną.

Rozdział 5.

Ustalenia w zakresie ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków.

§ 10. 1. Ustala się strefę ochrony zabytków archeologicznych, równoznaczną z obszarem ujętym w wojewódzkiej ewidencji zabytków, oznaczoną jak na rysunku planu.

2. W strefie, o której mowa w ust. 1, dla inwestycji związanych z pracami ziemnymi wymagane jest przeprowadzenie badań archeologicznych, w zakresie określonym przez organ konserwatorski.

3. Pozwolenie na przeprowadzenie badań archeologicznych, o którym mowa w ust. 2, należy uzyskać przed wydaniem pozwolenia na budowę, a dla robót nie wymagających pozwolenia na budowę - przed realizacją inwestycji.

Rozdział 6.

Ustalenia w zakresie komunikacji i infrastruktury technicznej.

§ 11. Na terenie objętym planem w zakresie zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej ustala się:

- 1) sytuowanie urządzeń oraz sieci infrastruktury technicznej, o ile nie powoduje kolizji z istniejącymi lub projektowanymi elementami zagospodarowania terenu;
- 2) możliwość realizacji urządzeń technicznych uzbrojenia jako towarzyszących inwestycjom na terenach własnych inwestorów;
- 3) przebudowę istniejących i likwidację nieczynnych sieci, kolidujących z planowanym zainwestowaniem.

§ 12. Na obszarze objętym planem obowiązują następujące zasady dotyczące zaopatrzenia w wodę:

- 1) zaopatrzenie w wodę z komunalnej sieci wodociągowej;

- 2) przebudowę sieci wodociągowej kolidującej z planowanym zainwestowaniem na warunkach określonych przez zarządcę sieci.

§ 13. Na obszarze objętym planem obowiązują następujące zasady dotyczące gospodarki ściekowej:

- 1) odprowadzenie ścieków komunalnych do systemu kanalizacyjnego;
- 2) wyposażenie w sieć kanalizacji sanitarnej wszystkich obszarów zainwestowania;
- 3) dopuszcza się budowę dodatkowych przepompowni ścieków, stosownie do potrzeb, zlokalizowanych na terenach własnych inwestorów;
- 4) wstępne oczyszczanie ścieków przemysłowych o przekroczonych dopuszczalnych wartościach zanieczyszczeń, przed ich wprowadzeniem do kanalizacji sanitarnej, w oczyszczalniach indywidualnych, zlokalizowanych na terenach własnych inwestora.

§ 14. Na obszarze objętym planem obowiązują następujące zasady dotyczące odprowadzania wód opadowych i roztopowych:

- 1) odprowadzenie wód opadowych do istniejących rowów melioracyjnych na warunkach określonych przez ich zarządcę ;
- 2) objęcie systemami odprowadzającymi wody opadowe terenów zabudowanych i utwardzonych;
- 3) usunięcie z wód opadowych substancji określonych w przepisach szczególnych, przed ich wprowadzeniem do kanalizacji deszczowej lub do odbiornika, za pomocą urządzeń do podczyszczania wód opadowych, zlokalizowanych na terenie własnym inwestora;
- 4) utwardzenie i skanalizowanie terenów, na których może dojść do zanieczyszczenia substancjami, o których mowa w pkt 3;
- 5) dopuszcza się rozwiązania techniczne służące zatrzymaniu wód opadowych na terenie działki;
- 6) w przypadku zaistnienia takiej konieczności dopuszcza się budowę lokalnych przepompowni ścieków oraz zbiorników retencyjnych zlokalizowanych na terenach własnych inwestora;
- 7) modernizację rowów będących odbiornikami wód opadowych;
- 8) zarurowanie rowów melioracyjnych kolidujących z planowanym zainwestowaniem;
- 9) obowiązek uzgodnienia prac kolidujących z urządzeniami melioracyjnymi z administratorem tych urządzeń.

§ 15. Na obszarze objętym planem obowiązują następujące zasady dotyczące zaopatrzenia w energię elektryczną:

- 1) dostawę energii elektrycznej z istniejącej i planowanej sieci elektroenergetycznej średniego i niskiego napięcia;
- 2) rozbudowę i budowę nowych linii energetycznych średniego i niskiego napięcia oraz budowę stacji transformatorowych w zależności od potrzeb na warunkach określonych przez właściciela sieci;
- 3) budowę dodatkowych stacji transformatorowych, stosownie do potrzeb, zlokalizowanych na terenie własnym inwestora;

- 4) dopuszcza się przebudowę i skablowanie elektroenergetycznej linii napowietrznej średniego napięcia 20 kV, na odcinkach kolidujących z planowanym zainwestowaniem;
- 5) dopuszcza się przebudowę i skablowanie elektroenergetycznych linii napowietrznych niskiego napięcia, kolidujących z planowanym zainwestowaniem.

§ 16. Na obszarze objętym planem, w zakresie zaopatrzenia w gaz, dopuszcza się budowę dystrybucyjnej sieci gazowej po spełnieniu warunków technicznych i ekonomicznych przyłączenia w oparciu o obowiązującą ustawę Prawo Energetyczne.

§ 17. Na obszarze objętym planem obowiązują następujące zasady dotyczące zaopatrzenia w energię ciepłą:

- 1) realizacja lokalnych źródeł ciepła na paliwach o wysokiej sprawności cieplnej i niskim stopniu emisji zanieczyszczeń;
- 2) wykorzystanie energii elektrycznej i odnawialnych źródeł energii do celów grzewczych.

§ 18. Na obszarze objętym planem, w zakresie zaopatrzenia w sieć telekomunikacyjną, obowiązuje wymóg lokalizowania sieci telekomunikacji we wspólnych kanałach zbiorczych w porozumieniu ze wszystkimi operatorami sieci.

§ 19. Na obszarze objętym planem, w zakresie zasad dotyczących gromadzenia i usuwania odpadów obowiązują zasady określone w odrębnych przepisach szczególnych i gminnych.

Rozdział 7. Przepisy końcowe.

§ 20. Stawkę procentową, o której mowa w art. 36 ust. 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym ustala się w wysokości 30% .

§ 21. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Kostomłoty.

§ 22. Uchwała wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

Przewodniczący Rady
Gminy

JANINA GAWLIK

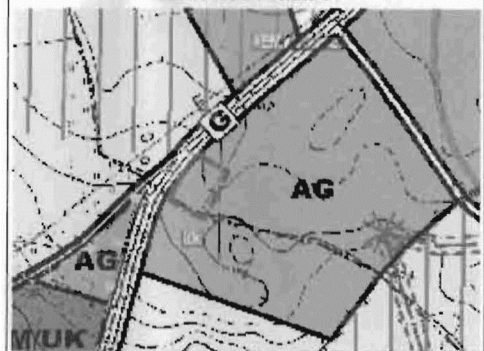

SKALA
1:1 000

ZMIANA MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO TERENÓW WSI WICHROW ORAZ TERENÓW POŁOŻONYCH W POŁUDNIOWEJ CZĘŚCI WSI KOSTOMŁO DLA DZIAŁKI NR 485/3, AM-2, OBRĘB KOSTOMŁO

Załącznik nr 1 do uchwały nr X/6
Rady Gminy Kostomłoty z dnia 31 maja 2011 r.

WYRYS ZE STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW
ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
GMINY KOSTOMŁOTY

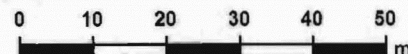

OZNACZENIA STANOWIĄCE USTALENIA PLANU:

- GRANICA OBSZARU OBJĘTEGO PLANEM
- LINIE ROZGRANICZAJĄCE TEREN
- **1KS** TEREN OBSŁUGI KOMUNIKACJI SAMOCHODOWEJ
- NIEPRZEKRACZALNA LINIA ZABUDOWY
- GRANICA STREFY OCHRONY ZABYTKÓW ARCHEOLOGICZNYCH

OZNACZENIA O CHARAKTERZE INFORMACYJNYM NIE STANOWIĄCE USTALEŃ PLANU:

- STREFA TECHNICZNA NAWIETRZNEJ LINII ELEKTROENERGETYCZNEJ SN

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO

Wrocław, dnia 30 maja 2012 r.

Poz. 1939

WYROK NR SYGN. AKT II SA/WR 742/11
WOJEWÓDZKIEGO SĄDU ADMINISTRACYJNEGO WE WROCŁAWIU

z dnia 28 lutego 2012 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu
w składzie następującym:

Przewodniczący:
Sędziowie:

Sędzia NSA Halina Kremis
Sędzia WSA Olga Białek (spr.)
Sędzia NSA Julia Szczygielska

Protokolant

Edyta Forysiak

po rozpoznaniu w Wydziale II na rozprawie w dniu 28 lutego 2012r.
sprawy ze skargi Wojewody Dolnośląskiego
na uchwałę Rady Gminy Kostomłoty
z dnia 31 maja 2011 r. nr X/66/11

w przedmiocie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów wsi Wichrów oraz terenów położonych w południowej części wsi Kostomłoty dla działki nr 485/3, AM-2, obręb Kostomłoty

- I. stwierdza nieważność § 10 ust. 2 i ust. 3 zaskarżonej uchwały;**
II. orzeka, że zaskarżona uchwała w części określonej w pkt I nie podlega wykonaniu.

Uzasadnienie

Wojewoda Dolnośląski, na podstawie art. 93 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym, działając jako organ nadzoru zaskarżył do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu uchwałę Rady Gminy Kostomłoty nr X/66/11 z dnia 31 maja 2011 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów wsi Wichrów oraz terenów położonych w południowej części wsi Kostomłoty dla działki nr 485/3, AM-2, obręb Kostomłoty.

Przedmiotowej uchwale organ nadzoru zarzucił istotne naruszenie art. 15 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717 z późn. zm.) w związku z art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i wniósł o stwierdzenie nieważności § 10 ust. 2 i ust. 3 tej uchwały.

W uzasadnieniu skargi organ nadzoru wskazał, że zaskarżonym przepisem Rada Gminy Kostomłoty postanowiła, iż w strefie ochrony zabytków archeologicznych dla inwestycji związanych z pracami ziemnymi wymagane jest przeprowadzenie badań archeologicznych, w zakresie określonym przez organ konserwatorski (ust. 2) oraz, że pozwolenie na przeprowadzenie badań archeologicznych, o którym mowa w ust. 2, należy uzyskać przed wydaniem pozwolenia na budowę a dla robót nie wymagających pozwolenia na budowę – przed realizacją inwestycji.

W ocenie Wojewody wskazane uregulowania uchwały wykraczają poza przyznaną organowi stanowiącemu gminy kompetencję do określenia w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej, w tym określenia nakazów i nakazów obowiązujących w strefie ochrony konserwatorskiej wyznaczonej w planie (art. 15 ust. 2 pkt 4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym). Powyższe upoważnienie nie obejmuje możliwości umieszczania w planie miejscowym postanowień odnośnie kwestii związanych z przeprowadzaniem badań archeologicznych oraz uzyskaniem pozwolenia na przeprowadzenie tych badań, zwłaszcza, gdy rzeczona materia została już uregulowana w art. 31 i art. 36 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. Nr 162, poz. 1568 z późn. zm.). Wojewoda podkreśli, że w zakresie władztwa planistycznego gminy nie mieści się kompetencja do normowania kwestii związanych z postępowaniem już uregulowanym w ustawie. Powołując się na orzecznictwo sądowe wskazał również, że dokonywane w aktach prawa miejscowego powtórzenia i modyfikacje przepisów ustawowych, kwalifikowane jest jako istotne naruszenie prawa. Nie jest dopuszczalne, bez upoważnienia ustawowego, regulowanie w akcie prawa miejscowego obowiązków innego organu. Skoro rola konserwatora zabytków została już uregulowana w ustawie o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, brak podstaw do przypisywania zadań temu organowi w akcie prawa miejscowego.

W odpowiedzi na skargę Rada Gminy Kostomłoty zgodziła się z postawionymi zarzutami stwierdzając, że § 10 ust. 2 i ust. 3 zaskarżonej uchwały podjęty został bez podstawy prawnej.

Wojewódzki Sąd Administracyjny zważył, co następuje.

Zgodnie z przepisem art. 1 § 1 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. – Prawo o ustroju sądów administracyjnych (Dz. U. Nr 153, poz. 1269) sądy administracyjne sprawują wymiar sprawiedliwości przez kontrolę działalności administracji publicznej oraz rozstrzyganie sporów kompetencyjnych i o właściwość między tymi organami a organami administracji rządowej. Kontrola ta sprawowana jest pod względem zgodności z prawem, jeżeli ustawy nie stanowią inaczej (art. 1 § 2 przywołanego aktu). W myśl art. 3 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 z późn. zm.) – zwanej dalej u.p.p.s.a. – zakres kontroli administracji publicznej obejmuje również orzekanie w sprawach skarg na akty prawa miejscowego organów jednostek samorządu terytorialnego i terenowych organów administracji rządowej (pkt 5) oraz akty organów jednostek samorządu terytorialnego i ich związków, inne niż określone w pkt 5, podejmowane w sprawach z zakresu administracji publicznej. Skarga wniesiona w niniejszej sprawie dotyczy uchwały w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego – a więc objęta jest zakresem pkt 5 § 2 art. 3 u.p.p.s.a.

W stanowieniu aktów prawa miejscowego organy samorządu terytorialnego związane są ramami stworzonymi przez ustawy. Akty powyższe są aktami o charakterze podustawowym, i uchwalane są na podstawie upoważnień ustawowych. Nie mogą zatem wykraczać poza jakiegokolwiek unormowania ustawowe, czynić wyjątków od ogólnie przyjętych rozwiązań ustawowych, a także powtarzać kwestii uregulowanych w aktach prawnych hierarchicznie wyższych. Powyższe uwagi wywieść można wprost z zapisów Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, a konkretnie z jej art. 94 według którego, organy samorządu terytorialnego wydają akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów, na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie. Konstytucyjna zasada praworządności wyrażona w art. 7 ustawy zasadniczej w związku z art. 94, wymaga aby materia regulowana danym aktem normatywnym wynikała z upoważnienia ustawowego i nie przekraczała zakresu tego upoważnienia. Natomiast każde unormowanie wykraczające poza udzielone upoważnienie jest naruszeniem normy upoważniającej i zarazem naruszeniem konstytucyjnych warunków legalności aktu prawa miejscowego wydanego na podstawie upoważnienia ustawowego. Zgodnie z art. 94 Konstytucji RP regulacje zawarte w akcie prawa miejscowego mają na celu jedynie „uzupełnienie” powszechnie obowiązujących przepisów rangi ustawowej kształtujących prawa i obowiązku, natomiast nie są wydawane w celu wykonania ustawy, tak jak rozporządzenia w rozumieniu art. 92 Konstytucji (tak NSA w wyroku z dnia 9 lutego 2011 r. II OSK 2385/10, CBOSA nsa.gov.pl).

Podejmując uchwałę w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Rada Gminy w Kostomłotach zobligowana była zatem działać w granicach upoważnienia ustawowego i w zakresie przyznanych jej ustawowo kompetencji wynikających z przepisów ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Pamiętać winna również o tym, że normy kompetencyjne podlegają ścisłej interpretacji - istnieje bowiem zakaz wykładni rozszerzającej przepisów kompetencyjnych oraz wyprowadzania kompetencji w drodze analogii (zob. wyrok WSA w Wrocławiu z dnia 26 stycznia 2005 r., IV SA/Wr 807/04, publ. OSS z 2005 r., nr 2, poz. 43).

Według art. 15 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. (Dz. U. Nr 80, poz. 717 z późn. zm. – dalej u.p.z.p) w planie miejscowym określa się obowiązkowo zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej. Kompetencja przyznana w tym względzie organowi stanowiącemu gminy in-

terpretowana przez pryzmat działania w granicach i na podstawie prawa, wymaga uwzględnienia przy tworzeniu prawa miejscowego przepisów zawartych w ustawie z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. Nr 162, poz. 1568 z późn. zm. – zwanej dalej u.o.z), zwłaszcza art. 7 pkt 4, art. 19 ust. 3 oraz art. 36 i art. 31. Analiza przywołanych regulacji wskazuje, że w zakresie kompetencji rady gminy do określenia w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego szczególnych zasad ochrony zabytków, nie mieści się uprawnienie do nakładania na uczestników procesu inwestycyjnego takich obowiązków jak w zakwestionowanych przez organ nadzoru przepisach § 10 przedmiotowej uchwały. Trafnie wskazuje Wojewoda, że regulacje dotyczące obowiązku podjęcia archeologicznych badań w przypadku wykonywania robót ziemnych oraz konieczności uzyskania pozwolenie konserwatora na wykonanie tych badań, rozwiązane zostały w drodze odpowiednich uregulowań w ustawie o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami – w przepisie art. 31 oraz art. 36. Sam ustawodawca przesądził już o tym, że w przypadku robót ziemnych które mogą doprowadzić do przekształcenia lub zniszczenia zabytku, prowadzonych na terenie na którym znajdują się zabytki archeologiczne, rodzaj i zakres niezbędnych robót archeologicznych ustala wojewódzki konserwator zabytków w drodze decyzji, jednak wyłącznie w takim zakresie, w jakim roboty budowlane albo roboty ziemne lub zmiana charakteru dotychczasowej działalności na terenie na którym znajdują się zabytki archeologiczne, zniszczą lub uszkadzą zabytek archeologiczny. Porównanie przytoczonej regulacji art. 31 ust. 1a pkt 2 i ust. 2 wskazuje, że kwestionowane postanowienia uchwały powtarzają i modyfikują powyższe zapisy ustawowe. Również wymóg uzyskania pozwolenia konserwatora na przeprowadzenie wskazanych wcześniej badań archeologicznych, o którym stanowi § 10 ust. 3 uchwały, uregulowany już został w art. 36 ust. 1 pkt 5 przywołanej wyżej ustawy. Prawo budowlane wskazuje natomiast kiedy takie pozwolenie powinno być uzyskane.

W rezultacie należy podzielić stanowisko skarżącej, że skoro materia taka jak, zakres kompetencji organu nadzoru konserwatorskiego, formy współdziałania tegoż organu z organami administracji architektoniczno-budowlanej i nadzoru budowlanego czy też obowiązki podmiotów zamierzających dokonać określonych czynności przy zabytku – zostały już kompleksowo uregulowane przez ustawodawcę – przede wszystkim w ustawie o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (art. 36) jak też w ustawie z dnia 7 września 1994 r. – Prawo budowlane (np. art. 2 ust. 2 pkt 3, art. 39) - to regulowanie tych kwestii w akcie prawa miejscowego na podstawie art. 15 ust. 2 pkt 4 u.p.z.p. stanowi przekroczenie kompetencji organu stanowiącego gminy oraz nieuprawnioną ingerencję w materię regulowaną aktami wyższego rzędu. Organ stanowiący gminy nie jest upoważniony do regulowania tego co zostało już uregulowane przepisami ustawowymi a wychodząc poza zakres upoważnienia, narusza konstytucyjną zasadę działania w granicach i na podstawie prawa. Nadto powielanie regulacji zawartej w innym akcie normatywnym jest sprzeczne z zasadami poprawnej legislacji określonymi w § 118 w związku z § 143 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. Nr 100, poz. 908).

Wobec przedstawionych wyżej okoliczności faktycznych i prawnych Sąd stwierdził, że skarga zasługuje na uwzględnienie i zgodnie z art. 147 § 1 u.p.p.s.a. w związku z art. 28 u.p.z.p. orzekł jak w sentencji wyroku.